Євангелія від Матея 16

Лукавий рід хоче знаку з неба 1-4; фарисейська закваска 5-12; віровизнання Петра 13-20; перша згадка про страждання 21-28

1 І приступили фарисеї та садукеї і, спокушаючи його, просили, щоб показав їм знак з неба.

2 А він у відповідь сказав їм: “Як настане вечір, ви кажете: Буде гарна погода, бо червоне небо;

3 а вранці: сьогодні буде негода, бо небо щось червонясто похмуре. То вигляд неба ви вмієте розпізнавати, а знаків часу ви не здатні розпізнавати?

4 Рід лукавий і перелюбний шукає знаку, але знаку йому не дасться, хіба що знак Йони.” І покинув їх і пішов звідти.

5 Коли перепливли учні на той бік, забули взяти хліба.

6 Ісус сказав їм: “Глядіть, бережіться закваски фарисейської і садукейської.”

7 Вони ж перемовлялись між собою і говорили: “Бо ми не взяли хліба.”

8 Помітив це Ісус і каже: “Чого перемовляєтесь між: собою, маловіри, – тому, що не взяли хліба?

9 І досі не збагнули? Чи ж ви не пам'ятаєте п'ятьох хлібів для п'ятьох тисяч, – а скільки ви кошів зібрали?

10 Ані тих сімох хлібів для чотирьох тисяч, – а скільки ви кошів зібрали?

11 Тож як же не розумієте, що я не про хліб вам говорив, коли казав: Бережіться закваски фарисейської і садукейської?”

12 Тоді ті зрозуміли, що він говорив їм стерегтися не хлібної закваски, а фарисейської та садукейської науки.

13 Прийшовши в околиці Филипової Кесарії, Ісус спитав своїх учнів: “За кого мають люди Сина Чоловічого?”

14 Ті відповіли: “Одні за Йоана Христителя, інші за Іллю, ще інші за Єремію або одного з пророків.”

15 “На вашу ж думку”, – до них каже, – “хто я?”

16 Озвався Симон Петро і заявляє: “Ти – Христос, Бога живого син.”

17 У відповідь Ісус сказав до нього: “Щасливий ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій небесний.

18 Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро (скеля), і що я на цій скелі збудую мою Церкву й що пекельні ворота її не подолають.

19 Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв'яжеш, те буде зв'язане на небі; і

те, що ти на землі розв'яжеш, те буде розв'язане й на небі.”
20 Тоді він наказав учням, щоб вони нікому не казали, що він – Христос.
21 З того часу Ісус почав виявляти своїм учням, що йому треба йти в Єрусалим і там багато страждати від старших, первосвящеників та книжників, і бути вбитим, і на третій день воскреснути.
22 Тоді Петро, взявши його набік, став йому докоряти: “Пожалій себе, Господи! Це хай не станеться з тобою!”
23 Він обернувся і сказав Петрові: “Геть, сатано, від мене! Ти мені спокуса, бо думаєш не про Боже, а про людське.”
24 Тоді Ісус сказав до своїх учнів: “Коли хтось хоче йти за мною, нехай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за мною.
25 Хто хоче спасти своє життя, той його погубить; а хто своє життя погубить ради мене, той його знайде.
26 Яка користь людині, як світ цілий здобуде, а занапастить власну душу? Що може людина дати взамін за свою душу?
27 Син Чоловічий має прийти в славі Отця свого з ангелами своїми й тоді віддасть кожному згідно з його ділами.
28 Істинно кажу вам: Є деякі між тут присутніми, що не зазнають смерти, аж поки не побачать Сина Чоловічого, що йде у своєму Царстві.”